

Учасники конференцій:

Афукова Н.О.
Байер О.О.
Березенко К.С.
Болотіна Є.В.
Братченко Л.Є.
Варнавська І.В.
Веретельникова А.С.
Виходцева О.А.
Візниця Ю.В.
Гладуш І.А.
Довбиш Н.Є.
Довбня Л.Е.
Довбня П.І.
Дучимінська Т.І.
Казанська О.О.
Кириченко В.В.
Кирпичова І.В.
Клюйко Л.Ф.
Ковтун Н.І.
Козлова Л.В.
Комарова О.О.
Кондрашевська Ю.П.
Краснюк М.Т.
Краснюк С.О.
Ласло О.О.
Лесіна Є.В.
Літвін А.Ф.
Лобанова А.С.
Малюк Т.В.
Могутова В.Ф.
Молочко Я.А.
Мох Ю.А.
Павлов О.Г.
Петрухін С.В.
Петрушова Н.В.
Пунтус М.О.
Рибенко І.О.
Рідель Т.М.
Сергіна С.В.
Смольська Л.М.
Сорока О.М.
Сухорукова К.С.
Тарасова О.А.
Ткачова Н.М.
Хлівна О.М.
Чевельча Т.Р.
Черних О.А.
Шокуров О.В.

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
І АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ, ОСВІТИ ТА ВИРОБНИЦТВА:
МІЖГАЛУЗЕВІ ДИСПУТИ**

**Матеріали
III Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції
(Київ, 15 квітня 2020 р.)**

Сучасні виклики і актуальні проблеми науки, освіти та виробництва: міжгалузеві диспути [зб. наук. пр.]: матеріали III міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (Київ, 15 квітня 2020 р.). Київ, 2020. 158 с.

Збірник містить матеріали (тези доповідей) III міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні виклики і актуальні проблеми науки, освіти та виробництва: міжгалузеві диспути», у яких висвітлено актуальні питання сучасної науки, освіти та виробництва.

Видання призначено для науковців, викладачів, аспірантів, студентів та практикуючих спеціалістів різних напрямів.

III Міжнародна науково-практична інтернет-конференція
«Сучасні виклики і актуальні проблеми науки, освіти та виробництва»

Матеріали

III Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
(Київ, 15 квітня 2020 р.)

Самостійне електронне текстове наукове видання
комбінованого використання

Адреса оргкомітету та редакційної колегії:

м. Київ, Україна

E-mail: conference@openscilab.org
www.openscilab.org

Наукові праці згруповані за напрямками роботи конференції та наведені в алфавітному порядку.

Для зручності, беручи до уваги, що видання є електронним, нумерація та загальна кількість сторінок наведені з врахуванням обкладинки.

Збірник доступний на постійній сторінці конференції: <https://openscilab.org/?p=470>

*Матеріали (тези доповідей) друкуються в авторській редакції.
Відповідальність за якість та зміст публікацій несе автор.*

Сорока О.М.

ФАКТОРИ ДЕВІАЦІЇ ПОВЕДІНКИ СУДНОВОДЯ В УМОВАХ
ДОВГОТРИВАЛОГО РЕЙСУ 94

Чевельча Т.Р., Молочко Я.А.

ПСИХОЛОГІЧНЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ КЛІЄНТІВ З НАДМІРНИМ
НАРЦІСИЗМОМ 98

Черних О.А.

ОСОБЛИВОСТІ ЗВ'ЯЗКУ СТАНУ «ПОТОКУ» ТА
САМОЕФЕКТИВНОСТІ ОСОБИСТОСТІ 104

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Ткачова Н.М., Казанська О.О.
ДІСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ДІСВА ВІДПОВІДЬ СУЧASNІМ
ГЛОБАЛЬНИМ ВИКЛИКАМ 109

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ НАУКИ

Ласло О.О.

УПРАВЛІННЯ СИСТЕМАМИ БІОВІДНОВЛЕННЯ РОДЮЧОСТІ ГРУНТУ
ЯК ОСНОВА ВИРОБНИЦТВА ЯКІСНОЇ ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА .. 114

Малюк Т.В., Козлова Л.В.

ОЦІНКА СУЧASNОГО СТАНУ ТА НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ
САДІВНИЦТВА НА ПІВДНІ УКРАЇНИ 120

СОЦІОЛОГІЧНІ НАУКИ

Болотіна Є.В.

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ: ОНТОЛОГІЯ ФЕНОМЕНУ 125

Візниця Ю.В.

ПРОТИДІЯ ВИКОРИСТАННЯ ФЕЙКІВ В МЕДІА -
КОМУНІКАЦІЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ (НА ДОСВІДІ УКРАЇНСЬКОЇ
РЕДАКЦІЇ РАДІО "СВОБОДА") 131

Довбиш Н.Є.

КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ
ПАТРІОТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ УКРАЇНЦІВ 136

Лобанова А.С., Тарасова О.А., Петрухін С.В.

МАСОВІ КОМУНІКАЦІЇ В ПЕРІОДИ ПАНДЕМІЙ: ВИКЛИКИ І
ПРОБЛЕМИ 141

ТЕХНІЧНІ НАУКИ

Кирпичова І.В., Березенко К.С., Могутова В.Ф., Афукова Н.О.
ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ФОРМИ
НАВЧАННЯ 147

Павлов О.Г.

РЕМОНТ ГУСЕНИЦЬ ТРАКТОРІВ 153

ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

Гладуш І.А.

ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ НЕФІЛОЛОГІЧНИХ
СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В УМОВАХ ДІСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ 155

Вейнкауфф, Дурансо; пер. с англ. М. Попова. — М.: Манн, Иванов и Фербер, 2018. — 272 с.

7. Шапошник Д.О. Психологічні детермінанти самоефективності особистості / Д.О. Шапошник // Вісник Харківського національного університету: серія психологічна. — №985. 2011. — С. 37-40.

8. Csikszentmihalyi M. Flow: The Psychology of Optimal Experience / M. Csikszentmihalyi. — N. Y.: Harper and Row, 1990. — 303 p.

9. Csikszentmihalyi M. Beyond boredom and anxiety: experiencing flow in work and play / M. Csikszentmihalyi. — San-Francisco: Jossey-Bass, 2000. — 272 p.

10. Young J.J. Verification of internal variables affecting Korean community college students' academic achievement KEDI / J.J. Young, N. Kim, So-Na Kim, Ae-Kyung Chung // Journal of Educational Policy. — 2011. — Vol. 8. — Issue 2. — P. 259-278.

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ДІЄВА ВІДПОВІДЬ СУЧASNIM ГЛОБАЛЬНИМ ВИКЛИКАМ

Ткачова Наталія Миколаївна

доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри інформаційних і комунікативних технологій бізнес освіти

Національного авіаційного університету (м. Київ)

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6650-0126>

e-mail: tkachova@nau.edu.ua

тел.: +380 50 141 72 95

Казанська Олена Олександрівна

кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри інформаційних і комунікативних технологій бізнес освіти

Національного авіаційного університету (м. Київ)

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8100-5350>

e-mail: kazanska@nau.edu.ua

тел.: +380 99 510 70 40

Подальший розвиток України безпосередньо залежить від якісної підготовки спеціалістів, рівня їхніх знань. Забезпечення високого інтелектуального рівня громадян може сприяти дистанційна освіта, яка відкриває перед людиною широкі можливості для отримання освітніх послуг у необмеженому географічному просторі.

Ще донедавна навчанню на відстані відводилося другорядне місце, проте сьогодні дистанційне навчання стало розглядатися як найефективніший засіб

забезпечення безперервної освіти, що знайшло своє відбиття у формуванні цілеспрямованої державної освітньої політики України, закріпленої в законах України «Про вищу освіту» та «Про Національну програму інформатизації», Концепції розвитку дистанційної освіти в Україні, «Положенні про дистанційне навчання».

Освіта як основа соціального, політичного, економічного, духовного та культурного розвитку суспільства проголошена державним пріоритетом. Як державний і громадський інститут освіта передбачає відповіальність держави і суспільства за стан її функціонування. Саме освіта стає головним засобом соціальних змін без порушення структури економічного фундаменту. Інвестиції в освіту стають важливим чинником економічного і соціального прогресу (існує пряма залежність між рівнем освіти та продуктивністю праці людини).

Сьогодні, освіта як самоорганізована система, що пристосовується до постійних змін, реагуючи на виклики часу, вимагає переходу від традиційної освітньої моделі, що базується на пріоритеті простого засвоєння і відтворення інформації, до освітньої моделі як засобу всебічного розвитку та задоволення потреб особистості, коли освіта сприймається як товар, а не як державна або суспільна справа.

Нові відносини, зумовлені суспільними, політичними, економічними, культурними змінами, глобалізацією, інформаційною революцією, вимагають революційних змін в освіті, зокрема в управлінні цією сферою відповідно до розвитку демократії, ринкових відносин. Модернізація управлінських механізмів стає важливим засобом розвитку освіти в Україні [1].

Сучасний стан державного управління освітнякою сферою еклектично поєднує в собі як інститути, успадковані від радянської адміністративно-командної системи, так і нові, сформовані вже за роки незалежності, які не завжди відповідають стандартам демократичної правової держави із соціально орієнтованою ринковою економікою. Чинні механізми управління забезпечують лише запізнілу реакцію на ситуації, що складаються. Практично не працюють

механізми прогностичного або випереджального управління. Механізми управління розвитком освіти практично не розроблені. Як наслідок, для вирішення завдань управління інноваційними процесами використовуються схеми управління процесами функціонування, які поширюють існуючі недоліки.

Багато з цих проблем в силах вирішити широке впровадження в Україні дистанційної освіти. Із другої половини ХХ ст. заочні вищі навчальні заклади, вечірні університетські курси й дистанційні університети, віртуальні та відкриті університети відкрили доступ до вищої освіти широкому загалу студентської молоді, зокрема тим, хто з різних причин не міг регулярно відвідувати заняття.

У працях багатьох дослідників наводиться грунтовний аналіз поняття «дистанційна освіта», так В.І. Овсянніков зазначає, що в сучасній теорії і практиці поряд з цим поняттям як синонім використовується також поняття «дистанційне навчання» [2]. Прикладом цього може бути таке визначення: «Дистанційна освіта - це навчання на відстані. Навчання реалізується завдяки поєднанню поштового, радіо-, телевізійного, електронного зв'язків, телефону і газет за обмеженою безпосереднього контакту того, хто навчається, з викладачем або за повної його відсутності».

Дистанційна освіта - комплекс освітніх програм, що призначені полегшити стратегію навчання, не залежну від щоденного контакту з викладачем, а засновану на кращому використанні самостійного навчання студентів.

Отже, дистанційна освіта є формою навчання, за якої переважає самостійне навчання з використанням сучасних технічних засобів трансляції інформації. Ще в одному визначенні дистанційну освіту охарактеризовано як освіту на відстані, у якій «очні і синхронні заняття з викладачем зведені до мінімуму або їх взагалі немає. Це переважно самостійна освіта (самоосвіта), що включає в тій чи іншій формі зворотний зв'язок з викладачем або освітнім закладом.

Таким чином, дистанційне навчання - засноване на сучасних інформаційних і комунікаційних технологіях навчання й підвищення кваліфікації.

Дистанційні технології навчання можна розглядати як природний етап еволюції традиційної системи освіти від дошки з крейдою до електронної дошки й комп'ютерних навчальних систем, від книжкової бібліотеки до електронної, від звичайної аудиторії до віртуальної аудиторії. Саме так, у праці О. О. Андреєва і В. І. Солдаткіна, дистанційне навчання розглядається як нова організація освітнього процесу, що базується на принципі самостійного навчання студента [3]. Середовище навчання в цьому випадку характеризується тим, що студенти здебільшого віддалені від викладача в просторі та/або у часі. Водночас вони мають можливість у будь-який момент встановлювати і підтримувати діалог за допомогою засобів телекомунікації.

Інформатизація освіти в Україні - один з найважливіших механізмів, що зачіпає основні напрямки модернізації освітньої системи. Сучасні інформаційні технології відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу. Змінюється сама парадигма освіти. Велика роль надається методам активного пізнання, самоосвіті, дистанційним освітнім програмам.

Ефективність дистанційного навчання заснована на тому, що ті, кого навчають, самі почують необхідність подальшого навчання, а не піддаються тиску з боку. Вони мають можливість роботи з навчальними матеріалами в такому режимі й обсязі, який підходить безпосередньо їм. Ефект у значній мірі залежить від того, наскільки регулярно займається той, хто навчається. Послідовне виконання контрольно-діагностичних завдань і випускної роботи, а також підтримка у всіх питаннях з боку викладача-координатора забезпечує планомірне засвоєння знань.

Ефективність дистанційного навчання для випускників і студентів полягає і в тому, що можливість навчатися дистанційно не обмежує можливості навчатися й удосконалюватися в професійній діяльності під час роботи на підприємстві. Цей рівень освіти студенти вважають цілком достатнім і можливим для здійснення своїх життєвих планів. Багато хто з них вважає, що отримані знання відповідають успішній роботі.

Аналіз впровадження дистанційного навчання показує, що до реального контингенту потенційних студентів можна віднести тих, хто часто перебуває у відрядженнях, військовослужбовців, територіально віддалених слухачів, жінок, що перебувають у декретній відпустці, людей з фізичними вадами, тих, хто поєднує навчання й роботу, співробітників, що підвищують свою кваліфікацію тощо.

Виклики сьогодення, глобальні карантинні заходи, нагально надали можливість виявити низку суперечностей між: швидким розвитком інформаційного суспільства та недостатнім рівнем розробленості науково-теоретичного забезпечення організації дистанційного навчання у вищих навчальних закладах; потребою суспільства у викладачах, які володіють уміннями та навичками використовувати потенціал дистанційних технологій, і реальним станом і характером підготовки фахівців щодо реалізації дистанційної освіти; потребою в упровадженні нових інформаційно-комунікаційних технологій в освітній простір і рівнем готовності викладачів до здійснення дистанційної освіти; потребами розвитку освіти шляхом запровадження дистанційних програм і недостатністю організаційно-методичного та технологічного забезпечення освітнього процесу.

Список використаних джерел:

1. Особливості організації дистанційного навчання студентської молоді в Канаді : ретроспективний аналіз : монографія / Л. А. Штефан, О. П. Борзенко. – Х.: ХНАДУ, 2015. – 219 с.
2. Овсяников В. И. Вопросы организации обучения без отрыва от основной деятельности (дистанционного образования). – М.: Изд-во МГОПУ, 1999.–138 с.
3. Андреев А. А. Дистанционное образование: сущность, технология, организация / А. А. Андреев, В. И. Солдаткин. – М. : Издательство МЭСИ, 1999. – 196 с.